

י"ג תשרי

תש"ח

בין דרישותינו הגלותיות והארצישראליות אין סחירה
ונגוד. אנו רוצים לפחור את שאלת העם העברי בא"י. אם כן,
מה לנו העבודה בגלות? אם א"י תפחור באפן רדיקלי את שאלת
היהודים - הרי אין גלות יותר, ואם היהודים כלם לא ישובו
לא"י וישארו בגלות - היכן הפחור הרדיקלי? שאלה זו נחבטת
מתוך ערוב הסושגים. א"י הוא פחור רדיקלי (יסודי) של
הפרובלמה, אבל לא פחור טוטלי (כללי). פחור רדיקלי זהו
מושג איכותי, פחור טוטלי זהו מושג כמותי.

די ואטירלירק נאציונאלע ענטוויקלינג איז סעגליך בסי
אסעקאר אדער ווייניגער געשלאסענער נאציונאלע סביבה.

כשהחק אינו מחאים ליחסים הכחות הסוציאליים וסצב-

הנפש האמתי של העם - הוא נשאר אות סחה.

חירות למאמרים:

- (1) ההגדרה העצמית והתפתחות האומית בגלות ובא"י.
- (2) ההגירה וההתישבות בא"י - בחור פרובלימה כלכלית-
מדינית.

א. הצרך במרכז הגירה חדש בשביל היהודים
תנאים ההגירה בא"י (הקרובה לרוסיה, גליציה,
הבלקנים, ערב ומערב וצפון אפריקא).

61./..

ב. ההתישבות העברית וערכה בשביל כל העם.

התכונות המקוריות של הישוב בא"י.

ג. ההגירה והתישבות העברית - והערבים.

ד. " " " - והממלכה התורכית.

ה. " " " - ואירופה.

(3) הזכויות הלאומיות של היהודים בתורכיה

(4) שאלת הערבים

הפרובלימה הלאומית הערבית

הערבים בא"י, הישוב היהודי והערבים.

החק אינו כל-יכל. פעולתו מצומצמת מאד. השלים

השלים האמתי בחיים הצבוריים הם הגורמים הסוציאליים, ולא
הנורמות המשפטיות.

לא מבחינים כראוי בין התנועה הלאומית המדינית של

היהודים בגלות שנקראת ציוניות ובין הפרוצס של ההתגשמות של
הרעיון הציוני בא"י. אלה הם שני פרוצסים שונים, שיש ביניהם
כסובן הרבה נקודות-מגע של השפעה הדדית. אבל בעצם הם עוכדים
ברשות עצמם ויונקים כל אחד ממקורו המיוחד ושומפים במסלול
העצמי שלהם.

לנו הא"ים העיקר חסיד הפרוצס השני, ומשום כך אין

אנו מתעניינים כל כך בצרכי התנועה הציונית, בשעה שלגבי הציונים
הגלויים העיקר בתנועה פה, וכל מה שמחרחש סביב התנועה הזאת
הוא חשוב לגבם לא פחות ואולי יותר מהנעשה בא"י.